

Ladurie ajunge la revelarea cadrului gestual, al tuturor aspectelor legate de demografie, precum și a problematicii subordonată sociabilității și culturii.

În încercarea de definire a satului Montaillou, ca unitate teritorială și demografică, Ladurie distinge două axe de relații: „Legăturile verticale” de tip ierarhic, administrativ și feudal, contestate de îndată ce ele emană de la Biserică, și „legăturile orizontale, întemeiate pe sentimentul popular de comunitate materială și culturală, tradițională și lingvistică, sătească, citadină și culinară”. Legăturile de pe cea de-a doua axă i se par autorului hotărâtoare pentru istoria mentalităților, deoarece ele se impun „la nivelul sensibilității maselor”. Astfel se explică însemnătatea datului cultural, în mare măsură lingvistic, nu numai pentru definirea unei mentalități puternic marcată regional.

Prin capacitatea de analiză — caracterizată prin tehnica sigură, spiritul critic și temperamentul meticolos al istoricului, prin vocația sintetică — nu mai puțin prezentă și desăvârșită realizată, prin modelul de monografie sătească pe care îl propune, Emmanuel Le Roy Ladurie și lucrarea sa se înscriu, de pe acum, în rândul „clasicilor noii istorii” și operelor de valoare deja statornicite.

Dr. Carmen Furlună

### \* \* \* *Bomba drogurilor*, București, Humanitas, 1991

Lucrarea *Bomba drogurilor*, apărută în Editura Humanitas, este o culegere de texte care încearcă să informeze cititorul român asupra uneia dintre cele mai importante probleme sociale ale lumii contemporane: aceea a drogurilor.

Cartea menționează realitățile mai multor aspecte din viața traficantilor de droguri, cel mai interesant aspect fiind acela al genezei acestui flagel. La început „drogurile” erau folosite de anticonformiștii societății, de acei rebeli care refuzau superindustrialismul și birocratia tehnocratică.

În anii '60 în cartierul Hight Ashbury din San Francisco a izbucnit un fenomen social care a șocat societatea de consum: fenomenul hippie.

La început condiția de hippie a fost un fel de a simți, o condiție spirituală, un răspuns non-violent adresat societății supercentralizate. Prin principiul *flower-power* hippies doreau reintoarce la natură, unire în iubirea universală, oferind dragoste și flori celor ce-i stigmatizau ca fiind inadaptați social. Cu timpul, denigrând toate produsele societății ca fiind artificiale și distrugătoare, hippies s-au refugiat în „paradisul” halucinogenelor, care constituia nu numai un apetit pentru viciu și o formă de defulare a disperării și alienării.

Psihologul american Timothy Leary, cunoscutul „papă hippie”, cum e numit în lucrare a descoperit în 1961 substanța cu proprietăți halucinogene numită L.S.D. (dietil amida acidului lisergic). Tot el impune cuvântul psihedelic care se traducea prin „ceea ce exaltă spiritul”, ca creație a L.S.D.-ului asupra psihicului uman. Astfel apare ideea unui misticism științific, care prețindea că numai L.S.D. permitea descoperirea fericirii și adevărului. Stimularea creativității cu L.S.D. presupunea expansiunea conștiinței care în condiții normale este limitată de slabul randament al creierului. Creațiile psihedelice reconstituie de fapt percepțiile din timpul delirului. Estetica acestora se bazează pe principiul acumulării elementelor și imbinarea lor cât mai bizară.

L.S.D.-ul a fost încercat și ca mijloc terapeutic în unele psihoze și psihonevroze, dar rezultatele s-au dovedit a fi discutabile. Dorind să se elibereze de toate prejudecățile, hippies au devenit iresponsabili, și-au pierdut simțul critic și rigoarea intelectuală.

Grupurile hippies considerate ca anticonformiste la început au fost tolerate mai mult sau mai puțin în diferite țări, dar odată cu transformarea lor extremistă, diferitele societăți au început să ia măsuri primitive.

Lucrarea *Bomba drogurilor* menționează diferite țări din Europa și din Asia în care cohorțele de hippie erau oprite la graniță, luându-li-se dreptul de a intra în țară. Astfel, în 1966 aprilie serviciile de imigrare franceze au fost obligate să refuze intrarea în țară a oricărei persoane în „dezordine vestimentară, cu părul crescut și într-o stare de murdărie evidentă”. Ziarele italiene se plâneau, în aprilie 1968, că tinerii pletoși și drogași distrug monumentele Romei. În 1969 hippies sunt interziși în Singapore pentru că „poluează mediul social, cu drogurile și obiceiurile lor de degenerație”.

După ce moda hippie a trecut au rămas în schimb unele aspecte nocive printre care și consumul de droguri. Acesta s-a generalizat în societățile contemporane, constituind o adevă-

rată problemă socială. Una din motivațiile pentru care unele persoane s-au îndreptat spre droguri a fost pur și simplu plăcerea.

Ulterior, au observat că drogul este și un mijloc de a uita neazurile cotidiene și era mai ușor să se scufunde în iluzii decât să se confrunte cu unele probleme și să încerce să le depășească.

O încercare de clasificare a toxicomanilor a făcut-o Varrene pe baza a 3 criterii: 1. dependență fizică; 2. toleranță; 3. psihotoxicitate.

Dacă opinia publică are o atitudine mai tolerantă în privința unor categorii de droguri, ea este mult mai intolerantă în ceea ce privește următoarele trei: a. derivatele de opium; b. cannabis și halucinogene; c. amfetaminele.

Consumul alcaloizilor de opiu și îndeosebi heroina antrenează rapid o desinserție socială, cel de amfetamine în doze mari stimulează un comportament agresiv, delinvent.

Toxicomania cu opiacee (opiu, morfină, heroină) determină în sfera comportamentului sexual modificări în sensul unui rafinament excesiv și intens, senzațiile erotice având îndeosebi un caracter contemplativ.

Substanțe ca marijuana, opiu, L.S.D. nu sunt considerate a fi droguri puternice dar ele pot avea o acțiune nocivă foarte mare dacă sunt consumate frecvent.

Consumul de droguri cu o anumită frecvență întârzie dezvoltarea personalității având iluzia supraactivității inducând un comportament depresiv și autodistructiv. La toxicomani apar reacții conflictuale prelungite, labilitate afectivă, reducerea capacității de a raționa și tendințe autopunitive și de sinucidere.

Relevând legătura dintre consumul de droguri și alte probleme sociale printre care cea a criminalității, luarea *Bomba drogurilor*, reprezintă o contribuție importantă, utilă sub aspect informațional, la analiza și evaluarea unui fenomen care s-a generalizat în societatea contemporană și contra căruia toate statele lumii caută soluții și strategii de combatere și prevenire.

Manuela Bratosin  
Studentă